

3ο Επαλ Ηρακλείου

Ερευνητικές Εργασίες Τεχνολογίας

Φωτογραφία

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Όσο παράξενο και αν ακούγεται η φωτογραφία ξεκίνησε ως ιδέα από τον Αριστοτέλη τον 4ο αιώνα π.Χ. Ο Αριστοτέλης περιέγραψε τον τρόπο που θα μπορεί να λειτουργεί η πρώτη camera.

Βασισμένη στην ανάλυση που έδωσε ο Αριστοτέλης για τη δημιουργία εικόνας μέσα από καθρέφτη της εικόνας οι πρώτες φωτογραφικές μηχανές έγιναν το 1490 και χρησιμοποιήθηκαν κυρίως από ζωγράφους της Αναγέννησης. Οι πρώτες φωτογραφικές μηχανές δεν μπορούσαν να αποτυπώσουν την εικόνα σε στερεή μορφή αλλά βοηθούσε τους ζωγράφους στο να σχεδιάσουν τοπία.

Η πρώτη φωτογραφική μηχανή έμεινε γνωστή ως camera obscura

Η πρώτη φωτογραφία η οποία κατάφερε να τυπωθεί ανήκει στον Γάλλο Ερευνητή Νικηφόρο Νίεπς (Nicéphore Niépce) το 1822

Η ονομασία που έδωσε ο δημιουργός της πρώτης φωτογραφίας ήταν η "Θέα από το παράθυρο του Le Gras"

Από εκείνη την στιγμή με αργά και σταθερά βήματα η φωτογραφία άρχισε να παίρνει θέση στις καρδίες των ανθρώπων.

Λόγο και της Βιομηχανικής Επανάστασης η φωτογραφία γνώρισε άνθηση.

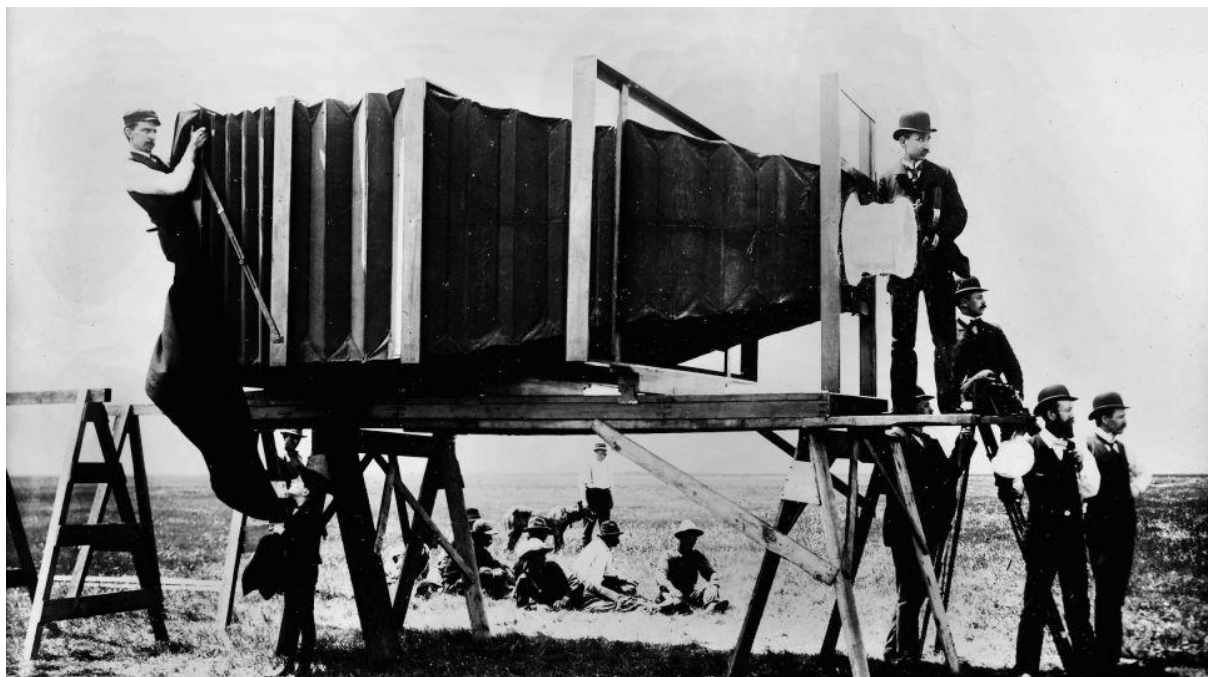
Πλέον οι φωτογραφίες άρχισαν από ασπρόμαυρες και μη ανθεκτικές να μετατρέπονται σε πανέμορφα έργα τέχνης.

Αυτή που πιστεύεται ως η πρώτη έγχρωμη φωτογραφία. Η φωτογραφία είναι από το 1861

Φωτογραφία από το 1877

Φωτογραφία που θυμίζει κατά πολύ να είναι βγαλμένη από το σήμερα αλλά στην πραγματικότητα χρονολογείται από το 1912 και είναι από την Ρωσία.

Μπορεί να μην αποτύπωναν το πραγματικό τοπίο αλλά οι φωτογραφίες αυτές ήταν μια πραγματική επανάσταση για τη εποχή τους.

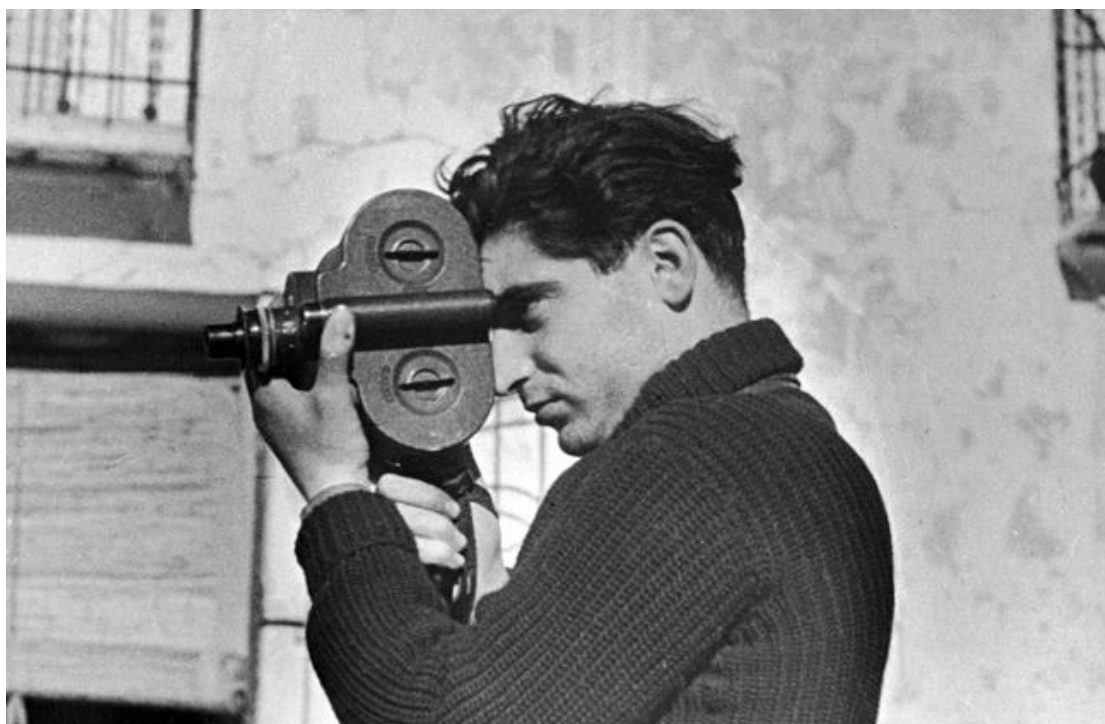

Κορυφαίοι καλλιτέχνες όπου ασχολήθηκαν με την φωτογραφία

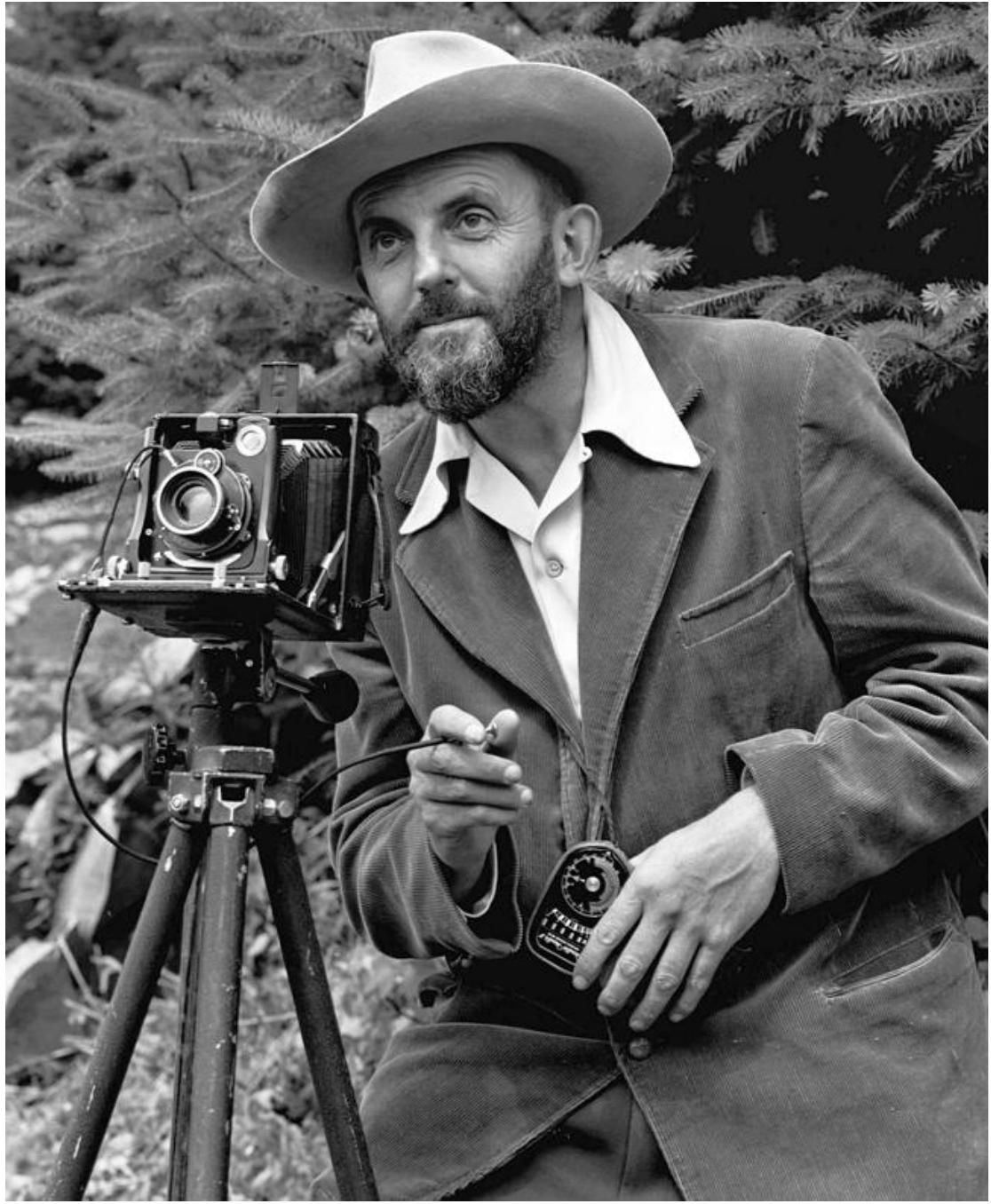
Robert Capa

Ο σπουδαίος ούγγρος φωτορεπόρτερ (πραγματικό όνομα Endre Erno Friedmann) κάλυψε πέντε πολεμικές συρράξεις χαρίζοντάς μας αθάνατες ιστορικές φωτογραφίες. Ο Capa κατέγραψε με τον φακό του την πορεία του Β' Παγκοσμίου στην Ευρώπη και τη Βόρεια Αφρική κυρίως, δίνοντας πρόσωπο στη φρίκη.

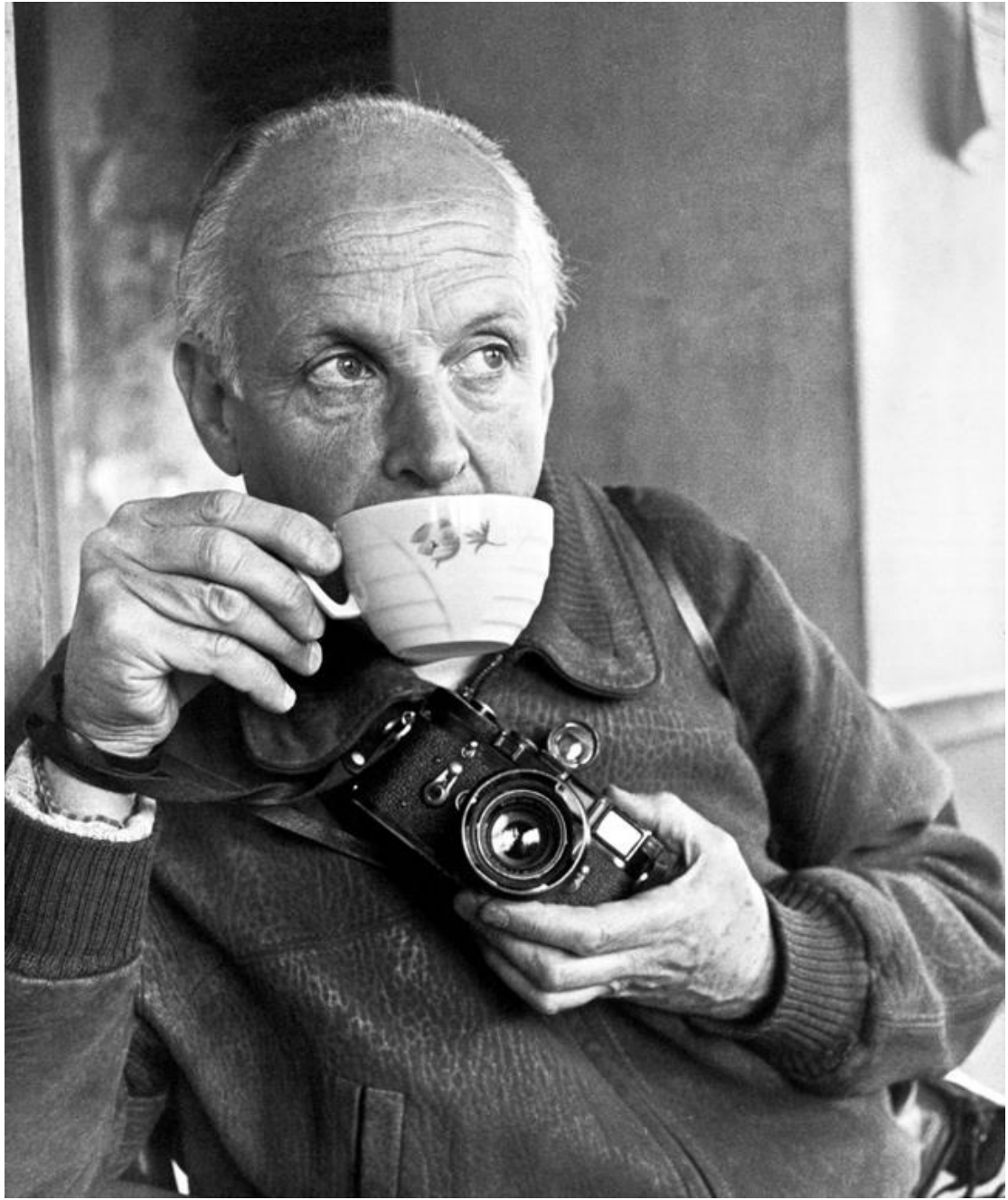
Ansel Adams

Λέγεται συχνά ότι κανείς έκτοτε δεν κατέγραψε φωτογραφικά τη Φύση με τον τρόπο που το έκανε ο σπουδαίος Αμερικανός και πιθανότατα έχουν δίκιο. Ο «βασιλιάς» της άγριας φυσικής ομορφιάς και των έρημων τοπίων ανέπτυξε δική του τεχνική για την απεικόνιση των εντυπωσιακότερων φωτογραφιών του, οι οποίες παραμένουν οι πλέον αναγνωρίσιμες του φωτογραφικού κόσμου.

Henri Cartier-Bresson

Ο δημιουργός της «αποφασιστικής στιγμής» δεν χρειάζεται συστάσεις: έπαιρνε τη Leica του, φωτογράφιζε αποκλειστικά σε ασπρόμαυρο φιλμ και δεν πείραζε ποτέ τις εικόνες του στην εμφάνιση. Το ιδιαίτερο στυλ του και οι καινοτομίες του (ήταν από τους πρώτους που χρησιμοποίησε το φιλμ των 35mm) υιοθετήθηκαν εκ των υστέρων απ' όλους, κοπιάροντας εν πολλοίς το ιδιαίτερο φωτογραφικό του μάτι..

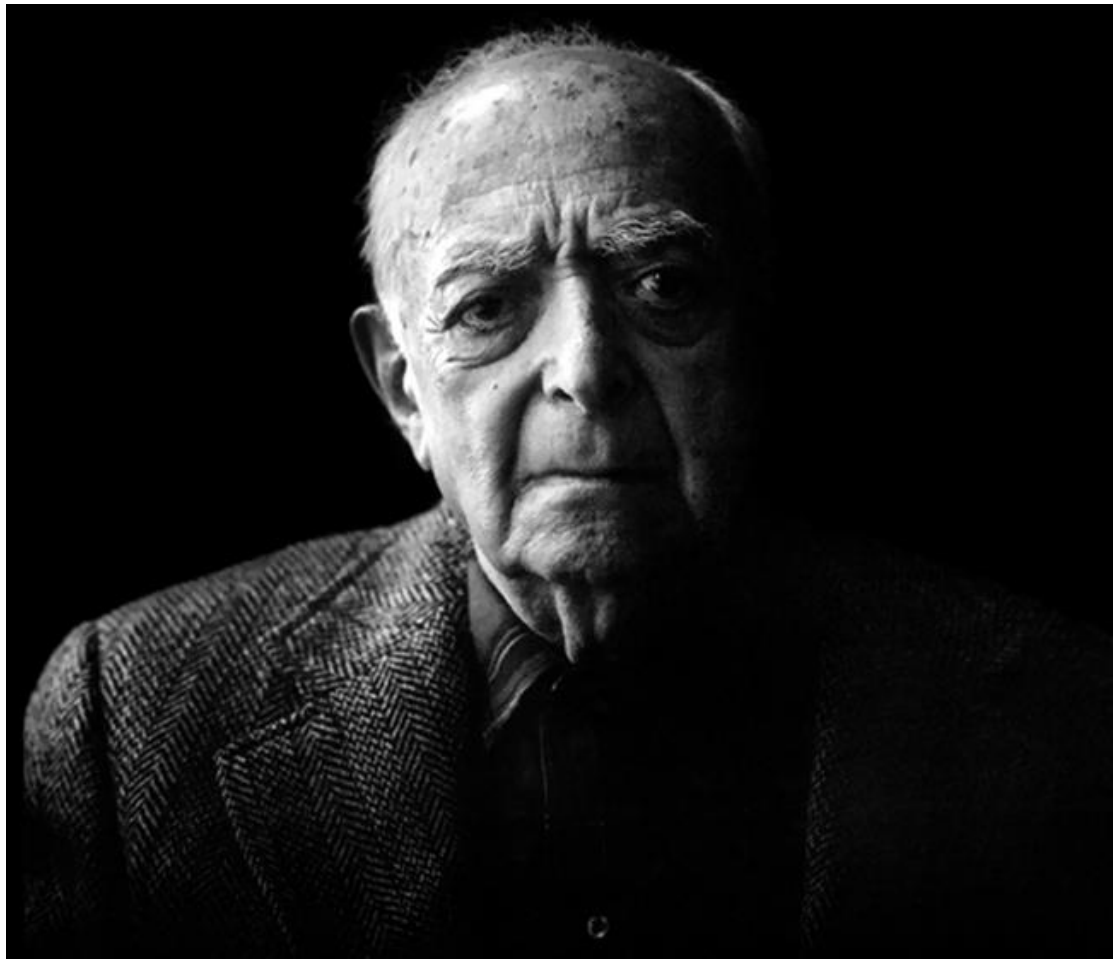
Andre Kertesz

Ο ούγγρος δάσκαλος της φωτογραφίας είναι γνωστός για τη ρηξικέλευθη συνεισφορά του στη φωτογραφική σύνθεση, με τα οπτικά του δοκίμια να αψηφούν όλες τις παραδομένες νόρμες της τέχνης. Οι ανορθόδοξες γωνίες και το παράδοξο των εικόνων του του στέρησαν τη μεγάλη καταξίωση στο κοινό, για την ιστορία της φωτογραφίας όμως παραμένει αξεπέραστος ογκόλιθος και σήμερα αναγνωρίζεται παγκοσμίως ως μεγάλος δάσκαλος της φωτογραφίας..

Brassai

Οι νυχτερινές απεικονίσεις του Παρισιού και η πειραματική χρήση του φωτός, έτσι όπως τις ήθελε ο μεγάλος ουγγρο-γάλλος μαέστρος, καθόρισαν τη νυχτερινή φωτογραφία και έγιναν άξονας αναφοράς σε κάθε σπουδαστή της τέχνης. Ο Gyula Halasz έβαλε στο κέντρο του φακού του τον καθημερινό άνθρωπο αλλάζοντας στην ουσία το τι συνιστούσε μέχρι τότε φωτογραφικό γεγονός. Δεν χρειαζόταν πια να ταξιδέψεις σε εξωτικά μέρη και χαροκαμένες περιοχές για να βρεις ενδιαφέροντα θέματα, έπρεπε απλώς να κοιτάξεις καλύτερα στη γειτονιά σου .

Dorothea Lange

Και καθώς η φωτογραφική τέχνη δεν είναι αντρικό προνόμιο, η Dorothea Lange ήρθε στον κόσμο με τη φωτογραφική μηχανή ανά χείρας. Δουλεύοντας την εποχή της Μεγάλης Ύφεσης στις ΗΠΑ, απεικόνισε τον πόνο, τον ξενιτεμό και την ανέχεια χωρίς ίχνος μελό και βεβιασμένου συναισθήματος. Οι εικόνες με τις μετανάστριές της παραμένουν από τις πιο αναγνωρίσιμες δουλιές φωτογράφων στα χρονικά, δίνοντας στην τραγωδία τον εξανθρωπισμένο τόνο που τόσο της έλειπε'..

Diane Arbus

Φρικιά, μοναχικοί, περιθωριακοί, παραβάτες και άλλα «πλάσματα» των παρυφών της κοινωνίας ήταν τα φωτογραφικά θέματα της ακραία πειραματικής αυτής φωτογράφου που τόσο επηρέασε τη σύγχρονη φωτογραφία. Η Arbus εμπλούτισε την αέναη συζήτηση του φωτογραφικού γεγονότος κάνοντας το παγκόσμιο κοινό να σκεφτεί γιατί είναι τέχνη οι απλές και απροσχημάτιστες εικόνες της. Και ήταν ακριβώς η ευθεία και απλή αυτή προσέγγιση που τόσο επηρέασε τους μελλοντικούς φωτογράφους...

Τέχνη και φωτογραφία

Αν δεν καταλάβουμε τη χρησιμότητα του άχρηστου, δεν θα καταλάβουμε την τέχνη και μια χώρα που δεν καταλαβαίνει την τέχνη είναι μια χώρα ρομπότ, μια χώρα δυστυχισμένων ανθρώπων, μια χώρα χωρίς πνεύμα, όπου δεν υπάρχει γέλιο, υπάρχει οργή και μίσος.

Η φωτογραφία θα μπορούσε θεωρητικά να χωριστεί σε δυο κατηγορίες:
Εφαρμοσμένη Φωτογραφία και Καλλιτεχνική Φωτογραφία

ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: περιλαμβάνει πολλά γνωστά και απολύτως χρήσιμα μας είδη φωτογραφίας: φωτογραφία γάμου, διαβατηρίου, μόδας, διαφημιστική

Καμία σχέση βέβαια το ένα είδος με το άλλο! Διαφορετικές οι τεχνικές απαιτήσεις, ο εξοπλισμός και η σχέση τους με την καλλιτεχνική

Να αναφέρουμε για παράδειγμα ότι μεγάλοι σύγχρονοι φωτογράφοι κινήθηκαν με ταλέντο ανάμεσα στη διαφημιστική φωτογραφία και την καλλιτεχνική και ο τρόπος προσέγγισης τους δεν ήταν διαφορετικός – παρόλο που άλλο στόχο είχε η μια δουλειά τους και διαφορετικό η άλλη... Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο Man Ray .

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ : Η δεύτερη περιλαμβάνει διάφορα είδη που κι αυτά δεν έχουν και πολλά κοινά μεταξύ τους – εκτός από το ότι τα αντιμετωπίζουμε ως τέχνη! Εδώ σταματάει η εφαρμογή, η δουλειά και η σκοπιμότητα και μένει μόνο η ανάγκη μας για πνευματική ανάταση, συγκίνηση, περισυλλογή ή αισθητική ευχαρίστηση. Παραδείγματα: Η φωτογραφία ως εννοιολογική τέχνη, η κλασική φωτογραφία δρόμου.

Τα όρια - σύνορα, οι ορισμοί, οι κανόνες και οι ιεραρχήσεις έχουν σχετική αξία. Είναι εργαλεία για να επικοινωνούμε άνθρωποι που έχουν σχετικά κοινό πολιτιστικό υπόβαθρο σε δεδομένο χρόνο και κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Τι σημαίνει αυτό για τη φωτογραφία; Ότι τι θεωρείται τέχνη και τι όχι δεν είναι κοινά αποδεκτό από όλες κι όλους, αλλά έτσι κι αλλιώς αλλάζει με το χρόνο και τον τόπο. Αυτό που αρχικά ήταν ένας πειραματισμός στο περιθώριο της τέχνης, μετά από χρόνια μπορεί να αποτελεί το νέο κανόνα, αυτό που όλοι θεωρούν ως καλή τέχνη. Επίσης αυτό που ονόμασα πριν εφαρμοσμένη φωτογραφία δεν έχει σαφή όρια που το διαφοροποιούν από την τέχνη – ειδικά σήμερα που τα πάντα μπορούν να είναι τέχνη!

Για να μην καταστραφούμε από τη γνώση, έχουμε την Τέχνη - Φρειδερίκος Νίτσε Γιατί είναι τέχνη ή μάλλον... γιατί θα μπορούσε μια φωτογραφία να είναι τέχνη; Η φωτογραφία είναι προσωπική δημιουργία. Είναι έκφραση. Έχει τη δική της γλώσσα, κώδικα,

παραδοχές, αλληλεπιδράσεις με εξωτερικούς παράγοντες, εκφραστικά εργαλεία, τεχνικά μέσα, δυνατότητες και περιορισμούς.

Η φωτογραφία είναι κοινωνική δημιουργία. Έκφραση της εποχής, των οικονομικο-κοινωνικών συνθηκών, των πολέμων, των αισθητικών προτιμήσεων, των εξελίξεων που κανένα πολίτη ενός τόπου δεν αφήνουν
ανεπηρέαστο...

Αλληλεπιδρά με τις άλλες τέχνες, τα αισθητικά ρεύματα, τις πολιτιστικές αξίες, επηρεάζεται από τις τεχνικές εξελίξεις και προπάντων
συγκινεί!

Μπορεί να συγκινήσει , να δημιουργήσει διάφορα συναισθήματα, σκέψεις, να προτείνει δράσεις ή να αποτρέψει, να αλλάξει συνειδήσεις ή απλά να φέρει μπροστά μας όμορφες εικόνες που θα μας ευχαριστήσουν καθαρά αισθητικά. Μπορεί απλά να μας αφήσει αδιάφορους – αλλά κάθε έργο τέχνης μπορεί να το κάνει αυτό!

Στα πρώτα χρόνια της φωτογραφίας πολλοί έλεγαν ότι δεν μπορεί να είναι τέχνη από τη στιγμή που είναι απλή μηχανική αναπαράσταση της πραγματικότητας.

Η φωτογραφία πολλές φορές παλεύει ενάντια στο “ρεαλισμό”, στο προφανές, σε αυτό που φαίνεται... αλλά δεν είναι! Γενικότερα η τέχνη το κατορθώνει αυτό. Να είναι ανοιχτή σε αναγνώσεις, ο καθένας να εισπράττει κάτι διαφορετικό, κάθε φορά που βλέπεις ένα συγκεκριμένο έργο να ανακαλύπτεις κάτι παραπάνω. Ναι, υπάρχουν φωτογραφίες που το καταφέρνουν αυτό!

Μια άλλη διάσταση για την τέχνη της φωτογραφίας έχει να κάνει με το χρόνο, το πόσο παλιά είναι. Γράφει ο Θανάσης Μουτσόπουλος: *Ο χρόνος τελικά τοποθετεί τις περισσότερες φωτογραφίες, ακόμη και τις*

πιο ερασιτεχνικές, στο επίπεδο της τέχνης. Μια παλιά φωτογραφία κατέχει μια μαγική ιδιότητα, "είδε" πράγματα που χάθηκαν. **Όλα τα έργα τέχνης, η τέχνη στο σύνολό της, είναι αινίγματα· αυτό εξόργιζε ανέκαθεν τη θεωρία της τέχνης...**

Φωτογραφική μηχανή αναλογική ψηφιακή

Αυτές χρησιμοποιούν φωτογραφικό [φιλμ](#) στο οποίο αποτυπώνεται η φωτογραφία κατά τη λήψη. Στη συνέχεια το φιλμ περνά από τη διαδικασία της εμφάνισης σε [σκοτεινό θάλαμο](#) είτε σε ειδικά φωτογραφικά εργαστήρια. Με τη διαδικασία της εμφάνισης παράγεται ένα αρνητικό, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την εκτύπωση των φωτογραφιών στο χαρτί. Τα θετικά φιλμ έχουν ως αποτέλεσμα θετικό είδωλο, που μπορεί να χρησιμοποιηθεί κατευθείαν για προβολή των φωτογραφιών. Κατά την αγορά, πρέπει να προσεχθεί το είδος και η ποιότητα του φακού της μηχανής, ο τύπος και η ταχύτητα του φιλμ, η δυνατότητα ή όχι χειροκίνητων ρυθμίσεων και το zoom. Πιο συνηθισμένες είναι σήμερα οι αυτόματες φωτογραφικές μηχανές που επιτρέπουν στους αρχάριους χρήστες τη λήψη ικανοποιητικών φωτογραφιών χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια (οι λεγόμενες "point and shoot") Αυτές χρησιμοποιούν αισθητήρες [εικονοστοιχείων](#) για την καταγραφή και [κάρτες μνήμης](#) ([SD](#), [MMC](#), [XD-Digital](#) κ.ά.) για την αποθήκευση των φωτογραφιών. Στη συνέχεια οι φωτογραφίες μπορούν να τυπωθούν σε χαρτί στα φωτογραφικά εργαστήρια ή σε οικιακούς εκτυπωτές, ή να περάσουν σε ένα μεγαλύτερο οπτικό ή μαγνητικό αποθηκευτικό μέσο. Μεγάλο πλεονέκτημα των ψηφιακών μηχανών αποτελεί η δυνατότητα άμεσης επεξεργασίας των φωτογραφιών από τους υπολογιστές. Στις ψηφιακές φωτογραφικές μηχανές σημεία που πρέπει να προσεχθούν δεν είναι η ανάλυση που μετριέται σε

Μεγαρίxels αλλά το είδος και η ποιότητα του φακού της μηχανής, η δυνατότητα ή όχι χειροκίνητων ρυθμίσεων, η ευαισθησία του αισθητήρα σε χαμηλές στάθμες φωτεινότητας και η αυτονομία της μπαταρίας. Για τις συνηθισμένες φωτογραφίες μας (10X15cm) είναι ικανοποιητικά και τα 2MP, ωστόσο η πλειονότητα των φωτογραφικών μηχανών σήμερα (2010) έχει περάσει σε αναλύσεις πάνω από 10.1MP. Άλλο σημείο που πρέπει να προσεχθεί, στις μηχανές με μη εναλλάξιμο φακό, είναι η δυνατότητα οπτικού (όχι ψηφιακού) [ζουμ](#) (zoom) για ευρυγώνιας ρύθμισης λήψη μακρινών πλάνων

Ιστοσελίδες

<https://enfo.gr/ar7715>

<https://el.wikipedia.org>

